

עין משפט
נר מצוה

נג:

האיש מקדש פרק שני קידושין

מסורת הש"ס

קמח א מ"י מ"ז מ"ח
מטלה ל"י:

מוסף תוספות

א ולפירושו זה משמע
שאין בו אלא טריפה
מנומנע בירושלים וכו'
מלת מינה טריפה
ואונסא דאורחא אינו שוח
כאן פירוט שאם היה כ"כ
מן המעשר שהיה היה
בכאן פירוט שהיה
מתקדש. ח"י הרא"ש
ב נבי א דאמר ר' יהודה
פטר חטור בהנאה ממינו
ומפטר משום דלא מעינו
דבר שהקפידה עליו תורה
לדורותיה כשה ומח
בהנאה ופ"ק. וס.
ג כלומר משהו בהנאה
בגבולין א"ע שהקפידה
עליו תורה שאינה מותר
בגבולין אלא כספק צורה.
ס. ד ומיהו קשה לפי
זה דהוילגי לומר תורה
לא ינחא ליה משום
אונסא דאורחא ר"ל
דנחא ליה לפירושי שמע
אחרונה נבי דורה דאפי'
קבל עליו אחריות מי'
לא נחא ליה משום טריפה
דאורחא. ס. נתי'
מ"רש"א על רש"י ד"ה
משום אונסא.
ה ר' ברוך ש"ל לא ש"י
טריפה דאורחא. ח"י
הרא"ש. ו. ולא קרינן כ"ה
ערוסותים בגבולין. ח"י
הרא"ש.

חוס' ר"י הוקן

בהיותו ירא. קדש לה.
יתנו. טעם דהתני
כדי דמותרין דתני לר'
יהודה בשוגג לא קדש
אפי' הא אית ליה
לר' יהודה משום פסוק
הדיוט הוא. והתקדש לר'
אמר. (והא) (במחא)
יהיב טעם שהיא אינה
יוצא. ופקא מינה שאם
דקדשה ואיננה יוצאה אפי'
אין צריך לברוק אוחו
הסמכתא נחא ליה. טריפה
דאורחא. ע"כ להחליט
ליורשלים. דגמל. שאם
הם קדושים הרי מתחלל
שוו היא הוצאתו והוא
דבר אסור. ור' יעקב.
דלא ידע הי מנייהו.
אכסא דאורחא. עליה רמי
שהמעשר אין בו כאן טריפה
שלא ניתן להוציא (וחזן)
ליורשלים. ואפילו ומכרו
דמיו נתפסין בקדושה.
איתחא שביחא לאתנסי'
ט"י מנכרא. סמילא.
ואע"פ שעליו לשלם
הקדש השתא נחא
ליה שאם אין לו עתה
כלום. שיעצו לחולין.
להנות בהן מפתח. ושגגת
הקדש לר' מאיר בני
יהודה יצאו. ככא יצאו
דרישות הקדש אחר שאין
דברייהם קיימים. בבבב
מאי. אם קנה חפץ
במעשר הקדש לר' מאיר
בשוגג קנה או לא קנה.

איהו לא נחא ליה משום אונסא דאורחא. פי' כקונטרס דעל
כרחק אונסא דאורחא עליה דידיה רמיא שהמעשר אין כאן
בו שיה פרוטה שלא ניתן להוציא אלא בירושלים שאפי' ימכרו דמיו
נתפסין בקדושה וקידושין לריכין שיהו שיהו שיהו פרוטה* הילכך אי

ולאו ממילא שמעט מינה. בתמיה מדמכדי קדש ישראל לה' ראשית
מנואמו כתרומה הם לו ושמ"מ תרומה נמי היא קדש לה': אמר
קרא. גבי מעשר לה' הוא בהוייתו היא לה': שמעיה מיניה דר'
יוסן מרסי'. טעמא דמתמריד' בני דמתני דקתני כה בשוגג לא קדש
שגגת מעשר לר' יהודה הואיל וזית
ליה מעשר ממון הדיוט הוא אמאי
בשוגג לא קדש ושגגת הקדש לר"מ
כיון דלית ליה במזיד קדש שוגג
מאי שגג: ושניהם אין אונסא דאורחא
בפ"ק. כלומר שמעיה מר' יוסן
טעמא דמתני בני דמתני דליירי
בשגגות ומני מנא דידן דתרויהו
אין אשה מתקדשת בפ"ק: הורא לפי
שאין אשה רואה. כדלח מיניהו
פירש לפי שאין אשה רואה אם היתה
יודעת שהוא כן לא קבלתו לנסי
קידושין והווי ליה קידושי טעות:
והורא לפי שהווי קדושי טעות:
דנפקא מינה דבההיא דפרשי כה ר'
יוסן לפי שאין אשה רואה אם היתה
דקדשה ואמרה רואה אני ואינה
דקדשה ואני אנו לריכין לבדוק אוחו
דמסמכתא מינח נחא ליה: ולא ידענא
הי מיניהו. בלתי מהן מלה בלתי
ואחו מלה בגמיה: משום טריפה
דאורחא. להגרינהו להעלותו לירושלים:
ממילא. כגמס כלל טורח: דניחמיל
הקדש על ידיהו. שהוא דבר אסור
וקראן הכתובים מועלי מעל ואם
קידושין הן הרי נתחלל שווי היא
הולאמו כשהולאו מרשות גבוה ומתנו
לה: ור' יעקב. דאמר לא ידעינן
הי מיניהו אמר לך אנו אפיכא נמי
מי ליכא לפירושי ולמימר דמעשר לפי
שאין שניהו רואים ובהקדש לפי שאין
אשה רואה: משום אונסא דאורחא.
דעל כרחק אונסא דאורחא עליה
רמיא שהמעשר אין בו כאן שיה
פרוטה שלא ניתן להוציא אלא
בירושלים שאפי' ימכרו דמיו
נתפסין בקדושה וקידושין לריכין
שיהו שיה פרוטה הילכך אי הוא
ידע מעיקרא דמעשר הוא כיון

דבעי לקבולי עליה אונסא דאורחא לא הוא מקדשה לה ביה
דשכיח לאיתנוסי טפי גבי איתחא מנכרא. א"י"ג לא רמי אחריות
עליה לא נחא ליה דליתניס מינה פ"ק מיעצב ותאמר לו קידשתי
דכדכ שלא נהימתי בו: בשלמא אינה לא נחא לה דניחמיל הקדש
על ידה. דמה הגאה יש לה בחילולו אם לא קבלתו יעטרך זה
לקדשה בהיתר משלו: דניקני איתחא ממילא. ורש"י שעליו לשלם
להקדש השחא מיהא נחא ליה שמה אין לו משלו עכשיו כלום: אשה.
הא קאמרין דלינה מקודשת בשגגת הקדש לרבי מאיר: משום מהו
שילא לחולין. להניח מהן עתה חיה יתחייב כהן קרבן מעילה: היאך
יאלו לחולין. כמה יאלו מרשות הקדש אחרי שאין דבריהם קיימין: כמכר
מאי. לקח החפץ במעוה הקדש בשוגג לרבי מאיר קנה או לא קנה: לא
קנה. ולא יאלו מעוה לחולין ואין מעילה לרבי מאיר בהקדשות אלא
באוכל אוכלי הקדש אבל המזיז מעוה הקדש אין לו מעילה ככל מקום
שהן שם הקדש עליהם: חנוני ככפל הכי. משנה היא במעילה(ה) גזר
המפקד מעוה אלא שולמני אם לרורין לא ישתמש בהם לסיכך אם הוליא
לא מעל הגזר אלא שולמני ואם מותרים ישתמש בהם לסיכך אם הוליא
מעל הגזר דכרשומיה עבד דמידע ידע דשולמני לר'ק למעות מדיר אבל

דבעי לקבולי עליה אונסא דאורחא לא הוא מקדשה לה ביה
דשכיח לאיתנוסי טפי גבי איתחא מנכרא. א"י"ג לא רמי אחריות
עליה לא נחא ליה דליתניס מינה פ"ק מיעצב ותאמר לו קידשתי
דכדכ שלא נהימתי בו: בשלמא אינה לא נחא לה דניחמיל הקדש
על ידה. דמה הגאה יש לה בחילולו אם לא קבלתו יעטרך זה
לקדשה בהיתר משלו: דניקני איתחא ממילא. ורש"י שעליו לשלם
להקדש השחא מיהא נחא ליה שמה אין לו משלו עכשיו כלום: אשה.
הא קאמרין דלינה מקודשת בשגגת הקדש לרבי מאיר: משום מהו
שילא לחולין. להניח מהן עתה חיה יתחייב כהן קרבן מעילה: היאך
יאלו לחולין. כמה יאלו מרשות הקדש אחרי שאין דבריהם קיימין: כמכר
מאי. לקח החפץ במעוה הקדש בשוגג לרבי מאיר קנה או לא קנה: לא
קנה. ולא יאלו מעוה לחולין ואין מעילה לרבי מאיר בהקדשות אלא
באוכל אוכלי הקדש אבל המזיז מעוה הקדש אין לו מעילה ככל מקום
שהן שם הקדש עליהם: חנוני ככפל הכי. משנה היא במעילה(ה) גזר
המפקד מעוה אלא שולמני אם לרורין לא ישתמש בהם לסיכך אם הוליא
לא מעל הגזר אלא שולמני ואם מותרים ישתמש בהם לסיכך אם הוליא
מעל הגזר דכרשומיה עבד דמידע ידע דשולמני לר'ק למעות מדיר אבל

בעה"כ בין כך ובין כך לא ישתמש בהן דלאו אדעתא דהכי אפקדינהו גביה דסתם בעה"כ אינו משתמש חמדי במעות לסיכך אם הוליא מעל בעה"כ ולא
הגזר שהפקדו: חנוני ככפל הכי. שאינו לר'ק חמדי למעות שנתנים לו פירות וכל מכה מוחסם באשראי ודי לו במיעוט מעוה שבידו ר' יהודה אומר
חנוני כשולמני: אבל דכ"ע. המזיז מעוה הקדש מעל אחד מהם אלמא כמכר לר' מאיר קנה דאם לא קנה היאך יאלו מעוה לחולין: לדידי. אם
הוליא לא מעל לא זה ולא זה שאין מעילה במעות אלא באוכלין: (ה) לדידך. דיש מעילה במעות: אודי לי מיהא דחנוני ככפל הכי. והוא מעל ולא גזר
דלאו כרשומיה עבד וא"ל ר' יהודה לא מודיעא לך כהא אלא כשולמני הוא ומעל גזר דמידע ידע דלר'ק חמדי למעות לקות סמויה:
חורנו

16 (בכמ"י): הרגמה רב
יבא סכא קמיה דרב
פסול. 17 (בכמ"י): דניחמיל.
18 (בכמ"י): א
19 (בכמ"י): א
20 (בכמ"י): א
21 (בכמ"י): א
22 (בכמ"י): א
23 (בכמ"י): א
24 (בכמ"י): א
25 (בכמ"י): א
26 (בכמ"י): א
27 (בכמ"י): א
28 (בכמ"י): א
29 (בכמ"י): א
30 (בכמ"י): א
31 (בכמ"י): א
32 (בכמ"י): א
33 (בכמ"י): א
34 (בכמ"י): א
35 (בכמ"י): א
36 (בכמ"י): א
37 (בכמ"י): א
38 (בכמ"י): א
39 (בכמ"י): א
40 (בכמ"י): א
41 (בכמ"י): א
42 (בכמ"י): א
43 (בכמ"י): א
44 (בכמ"י): א
45 (בכמ"י): א
46 (בכמ"י): א
47 (בכמ"י): א
48 (בכמ"י): א
49 (בכמ"י): א
50 (בכמ"י): א
51 (בכמ"י): א
52 (בכמ"י): א
53 (בכמ"י): א
54 (בכמ"י): א
55 (בכמ"י): א
56 (בכמ"י): א
57 (בכמ"י): א
58 (בכמ"י): א
59 (בכמ"י): א
60 (בכמ"י): א
61 (בכמ"י): א
62 (בכמ"י): א
63 (בכמ"י): א
64 (בכמ"י): א
65 (בכמ"י): א
66 (בכמ"י): א
67 (בכמ"י): א
68 (בכמ"י): א
69 (בכמ"י): א
70 (בכמ"י): א
71 (בכמ"י): א
72 (בכמ"י): א
73 (בכמ"י): א
74 (בכמ"י): א
75 (בכמ"י): א
76 (בכמ"י): א
77 (בכמ"י): א
78 (בכמ"י): א
79 (בכמ"י): א
80 (בכמ"י): א
81 (בכמ"י): א
82 (בכמ"י): א
83 (בכמ"י): א
84 (בכמ"י): א
85 (בכמ"י): א
86 (בכמ"י): א
87 (בכמ"י): א
88 (בכמ"י): א
89 (בכמ"י): א
90 (בכמ"י): א
91 (בכמ"י): א
92 (בכמ"י): א
93 (בכמ"י): א
94 (בכמ"י): א
95 (בכמ"י): א
96 (בכמ"י): א
97 (בכמ"י): א
98 (בכמ"י): א
99 (בכמ"י): א
100 (בכמ"י): א

גליון הש"ס

חוס' ר"י הוקן
הואיל ואין ראיה שם
לאכילת עין כ"ה ד' ע"ה
מדיה כהן:

הגהות הב"ח

16 (בכמ"י): ר' יהודה רמי
באונסא אלא לר'ק:
מדיה כהן:

הגהות מר"ב

רנשבורג

16 (בכמ"י): ר' יהודה רמי
והואיל ואין ראיה שם
לאכילת עין כ"ה ד' ע"ה
מדיה כהן:

מוסף רש"י

חנוני ככפל הכי.
הפקדו אלא מעי הרי
הוא ככפל הכי. שאם
נכל מתפסין כשולמני וכן
כך יצא לא יע כהן
(משכיהם כ"ה). בשולחני.
למשכיהם שם הוא ככפל
להפ"ק כשולמני לסיכך דע
כשולמני. ש.